

§ 21.

Med Hensyn til Foretagelsen af Overtaxationer, inddeles Landet i følgende 4 Districter:

1) Sjælland med tilhørende Smaaøer;
2) Fyen, Volland og Falster med tilhørende Smaaøer;

3) Aalborg, Hjørring, Thisted, Viborg og Randers Amter;

4) Aarhus, Skanderborg, Vestsj., Ringkjøbing og Ribe Amter.

For ethvert af disse Districter udnævner Regjeringen en Formand for Overtaxationerne og tvende Tilforordnede, samt tvende Suppleanter, der kunne træde i disses Sted, naar de have lovligt Forsald. De udnævnte Mænd have til Indenrigsministeren at indsende en lignende Forsikkring, som forhen anført. Om deres Forpligtelse til at overtage det dem overdragne Hverv gjælder det samme, som er bestemt i § 19.

Med Formanden og de Tilforordnede skulle derhos 4 af de i det vedkommende Amtsraadsdistrict af Amtsraadet udnævnte Mænd (§ 19) deeltage i Overtaxationsforretningen. Disse fire Mænd bestemmes saaledes: De tvende, der have deeltaget i den første Forretning, gaae ligesrem ud. Af de Dørige udskyder den Part, der har forlangt Overtaxation, først 6 og derefter Modparten andre 6. Saafremt en Part enten har, istedetfor En af de udnævnte Mænd i Districtet, benyttet en saadan Mand fra et Nabodistrict, eller har ved det frie Valg tilkaldt en af Districtets udnævnte Mænd, udskyder han i første Fald En mere og i sidste Fald En mindre end ellers.

§ 22.

Samtlige Medlemmer af Taxationscommissionen tillægges hver 2 Rbd., og Medlemmerne af Overtaxationscommissionen hver 3 Rbd. daglig i Dieter, hvorhos begge Commissioners Medlemmer erholde en Godtgjørelse af 3 Mk. for hver Mil, som de i Anledning af Forretningen have at reise.

Cap. V.

Om Maaden, hvorpaa Dypgjørelsen imellem Godseier og Bonde og Panthaver finder Sted.

§ 23.

„Når en Bonde at erholde sin Gaard overdragen til Selveiendom i Kraft af denne Lov, underretter han paa beviislig Maade Godseieren eller den, der træder i dennes Sted, (§§ 8 og 15) herom, og denne er da forpligtet til striflig, og i det seneste 4 Uger derefter, at opgive for Bonden den Kjøbesum, og dennes Betalingsmaade, for hvilken han vil sælge Gaarden. Vil Bonden ikke give den forlangte Pris, har han, inden andre 4 Uger, beviisligen at underrette Godseieren herom, samt gjøre ham sit Bud, og undlader han dette, ansees han at have indgaaet paa Godseierens Forlangende.

(Mindretallet Blixen-Finecke, J. E. Larsen, Lehmann, Monrad, Mourier, Ottesen, Wegener, foreslaaer dette Stykke af Paragraphen affattet saaledes:

„Når en Bonde at erholde sin Gaard overdragen til Selveiendom i Kraft af denne Lov, da gjør han paa beviislig Maade Godseieren eller den, der træder i dennes Sted (§§ 8 og 15), et bestemt Bud om en Kjøbesum og dennes Betalingsmaade. Er Godseieren ikke tilfreds med Budet, har han i det seneste inden 4 Uger derefter beviisligen at underrette Bonden om, paa hvilke Vilkaar han agter at sælge, og undlader han dette, ansees han at have antaget Bondens Bud.“)

Det er dog en Selvfølge, at saafremt Gaarden tilhører et Fideicommis, et Embede eller en offentlig Stiftelse, kan Godsbesidderens udtrykkelige eller stilltiende Erklæring om Salgsvilkaarene ikkun gjælde under Forudsætning af, at derpaa erholdes fornøden høiere Approbation, med mindre Salg paa saadanne Vilkaar hjemles ved en ham forud meddeelt Bevilling til at afhænde.

§ 24.

Bliver Bonden paa den ovenanførte Maade enig med Vedkommende om Gaardens Kjøbe-